

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrtno Din 6.—, polletno Din 12.—
celoletno Din 24.—

Revolucija v Bolgarski

Se ni dolgo temu, kar so se vršile v Bolgarski volitve v sobranje (narodno skupščino), pri katerih je zmagala z ogromno večino nad vsemi drugimi strankami poljedelska stranka pod vodstvom Stambolijskega. Zmage bolgarskih poljedelcev je bil vesel tudi vsak dober Jugoslovčan, ker je bila Stambolijskega stranka za pošten sporazum z našo državo.

Miroljubna in Jugoslaviji prijazna politika Stambolijskega pa ni dala miru prištamem poraženih bolgarskih meščanskih strank, katerih voditelji so še izza vojne veliki sovražniki Jugoslavije in dobri prijatelji Nemcev. Baje pod uplivom pregnanega bolgarskega kralja Koburžana Ferdinanda, in njegovega sina sedanjega kralja Borisa so pripravljali prav na tistem revolucijo, katero so prošli teden s pomočjo makedonstvujuščin nenadoma izvedli ter vrgli zemljedejsko vladno Stambolijskega. Revolucionarji so s tako hitro revolucijo hoteli tudi prepričati republiko, katero je Stambolijskega stranka hotela proglasiti te dni. Prvi predsednik bolgarske republike naj bi bil Stambolijski.

Največ so pripomogli do popolnega uspeha revolucije makedonstvujušči, organizacija četašev, ki so nam znani od napadov na naše ozemlje. Makedonstvujušče, katerih cilj je odcepitev Makedonije od naše države in priklonitev k Bolgarski, je pričel bivši ministrski predsednik Stambolijski hudo preganjati, ker je hotel napraviti red v državi in z uničenjem gibanja makedonstvujuščin priti v prijaznejše stike z Jugoslavijo.

Podoba je, da je Stambolijski v svesti si svoje zmage pri zadnjih volitvah bržčas premalo pazil na svoje nasprotnike, ki so tako nepričakovano vrgli njegovo vladno.

V bojih, ki so se razvili po deželi med pristajši stare vlade in revolucionarji, so slednji ubili Stambolijskega in še več drugih prvakov poljedelske stranke.

Novo vladno je sestavil vseučiliški profesor Cankov. Kljub temu, da nova vlada zatrjuje, da bo miroljubna ter da bo spoštovala mirovne pogodbe, ni lahko verjeti, da se z novo vladno ne prične stari režim sovražstva napram sosednim državam, zlasti napram Jugoslaviji.

Kakor ravno javljajo, snubi bolgarski kralj Boris svakinjo našega kralja, hčerko rumunskega kralja, princeso Ileano. Ta rodovinska zveza med rumunskim, bolgarskim in našim dvorom, če se udeje, utegne biti važna za medsebojne odnose vseh treh držav. Mi bi želeli, da bi svaštvo

našega in bolgarskega kralja pripomoglo k izgladitvi ob revoluciji še poostrenih nasprotstev med bratskima državama.

Stanovske poljedelske stranke

Bolgarska revolucija nam je dala zopet en vzgled neuspevanja izrazito stanovskih poljedelskih, odnosno kmetijskih strank.

Niti v modernih državah, kjer je kmetijsko prebivalstvo prosvetljenejše, take stranke ne živijo pravega življenja. Mnogo manj je misliti na trajen uspeh kmetijskih strank v državah s kulturno zaostanim kmetijskim prebivalstvom, kakršno je ravno v Bolgarski, kjer se je Stambolijskemu takoj po končani vojni posrečilo ljudsko nezadovoljstvo in boljševiško razpoloženje usmeriti v agrarnopolitično smer. Zdelo se je sicer nekaj časa, da bo Bolgarska ena redkih držav, kjer bo uspeval izrazito kmetijski režim, toda uspeh revolucije je pokazal nasprotno.

Jasno je, da je bila kmetijska Bolgarska mogoča le pod vodstvom energičnega moža močnega duha, kakor je bil Stambolijski. Njegova napaka pa je bila žal izrazito kmetijskostanovska politika, s katero je tiral meščanske sloje in izobraženstvo vedno bolj v nezadovoljnost in s tem tudi krepil staro politiko prijateljstva z Nemci. Njegova notranja politika torej ni bila spretna, da si moramo priznati, da je v zunanji politiki šel gotovo pravo pot izgladitve nasprotstev med Bolgarsko in njenimi sosedami.

Kot voditelj poljedelskega ljudstva je bil Stambolijski v gotovem oziru nekoliko podoben Radiću. Dasi je mnogo napravil za kmetijsko ljudstvo, se je vendar pri svoji agitaciji posluževal v veliki meri demagoških sredstev, katerim v prvi vrsti so dostopne zaostale ljudske množice, kakor to vidimo tudi pri radičevskih Hrvatih. Kjer pa morajo držati ljudske množice v šahu demagoška gesla, tam ni misliti na trajen uspeh. Tako vidimo, da je stranko bolgarskih poljedelcev, ki je pri zadnjih volitvah zmagala z naravnost porazno večino nad vsemi drugimi strankami, revolucija razpršila v nekaj dneh — in prepričani smo, da bodo pri prihodnjih bolgarskih volitvah poljedelci strahovito padli.

Kmetijsko prebivalstvo je miroljubnejše in se hitreje vda sili nego meščanstvo. Potem pa se tudi premalo zanima za vsa važna javna vprašanja, ki se naravnost ne tikajo njega. Glavno pa je, kar po navadi povsod izjavi pravi uspeh kmetii-

ske stranke, da kmetijsko prebivalstvo nima zmisla za stanovsko organizacijo, za katero ne čuti potrebe že zato, ker je vsak kmet nekak samostojen kralj na svoji zemlji. Slaba organizacija je povzročila tudi padec bolgarskih zemljedelcev, katere je vrgla peščica dobro organiziranih meščanov.

Povsod na svetu uspevajo najbolj stranke, ki nimajo izrazito stanovskih, temveč bolj politične programe. To vidimo tudi v Jugoslaviji. V Sloveniji so zmagali klerikalci med kmečkim prebivalstvom ne zato, ker so mu obljubljali, da bodo kmetje prišli v vladno, temveč ker so kazali avtonomijo. Isto velja za Radića, ki je obetal republiko, in za radičalce, ki so prerokovali veliko Srbijo. Klerikalcem in radičevcem je bil posel tem lažji, ker so izrabljali ljudsko, od Avstro-Ogrske podedovano mržnjo proti Srbom ter ljudsko nepoučenost, ki si predstavlja v avtonomiji in republici nebeški raj na zemlji. To se pravi, da so farbali z demagoškimi frazami o avtonomiji in republici, o katerih nima preprosto ljudstvo pravega pojma.

Kako uspevajo stanovske stranke, so čutili na lastnem hrbtu naši samostojni, ki so pri zadnjih volitvah tako propadli. Kljub temu vztrajajo na svoji dosedanji politiki in «Kmetijski list» piše, da se samostojni bore za to, da bo enkrat kmetijsko prebivalstvo vladalo v državi. To so lepe besede, toda kmet ima toliko razsodnosti, da se vpraša, kaj bo tudi kmet ministrski predsednik ali kak poslanik v Parizu. Če bo pa kmeta zastopal gospod — meščan, pa to ni več kmet.

Končno pa je treba samostojnim voditeljem povedati še to, da imajo kmetje zelo različne interese, drugačne v Sloveniji, drugačne v Hrvaški, Vojvodini itd. Potem pa so n. pr. v Sloveniji sami med kmeti ogromne stanovske razlike, tako da bi v mnogem oziru šel veliki kmečki posestnik rajši z mestnim hišnim lastnikom ali s tovarnarjem, nego z malim kmečkim posestnikom ali kočarjem. Izrazito kmetijska stanovska stranka v Sloveniji ne bo uspevala in ima v tem oziru lepše izgled demokratska stranka, oziroma z našimi besedami: ljudska stranka, v kateri se zbirajo vsi sloji našega naroda na temelju poštenega sporazuma med sloji, ki so si vsi potrebni drug drugemu. Pošteno in pravično razmerje med sloji je glavni temelj blagostanja celokupnega naroda. To gesto bo veljalo vedno in na temelju izvajanja tega načela bodo še dolgo uspevale stranke, ki se ga bodo držale.

Politični pregled

V čudnih razmerah živimo. Notranje-politična vprašanja so stopila v ozadje zaradi

bolgarskega prevrata.

glede katerega je naša država v prvi vrsti zainteresirana. Dosedanja vlada na Bolgarskem z ministrskim predsednikom Stambolijskim se je približevala naši državi in ako bi ta ostala na površju, bi razmerje med nami in Bolgari postalo kmalu prijateljsko. Vlada Stambolijskega je bila zrušena od strank, ki niso bile za dobre odnošaje z našo državo in ker so bili pristaši teh strank oficirji in meščani, na strani prejšnje vlade pa samo kmetje, ki so sicer v veliki večini, ampak brez vojaških izučenih poveljnikov in voditeljev, se je moralo zgoditi to, kar se je zgodilo: vojaška izvežbanost je premagala številne kmete in na Bolgarskem vladajo danes zopet tisti ljudje, ki so leta 1915. zapeljali Bolgarsko v svetovno vojno na strani Avstrije in Nemčije — proti rodnim slovan-skim bratom! Prijaznim izjavam nove bolgarske vlade napram naši državi pa je le težko verjeti.

Žalostno je, da vladajo v teh dneh radikali, ki niso dobri diplomati in niso ničesar vedeli o pripravah za revolucijo na Bolgarskem. Zaradi njihove nesposobnosti

mora trpeti država škodo.

ki se bo težko popravila. Ko bi bila naša vlada pravočasno ukrenila vse potrebno, ne bi prišlo do prevrata na Bolgarskem, oziroma bi bil prevrat zatrt takoj v svojem začetku. To so demokrati poslanci v narodni skupščini odkrito povedali radikalski vladi, ki se sedaj nahaja v največji zadregi, ker se sama dobro zaveda svojih napak.

Te dni je vlada predložila narodni skupščini zakonski predlog

o velikem povišanju davkov

in bo s svojim predlogom tudi prodrla, ker ima večino v narodni skupščini. Razumemo: država rabi denar in ta prihaja od davkov, ali zdi se nam, da se ta denar preveč porablja za nepotrebne stvari in zato ga nikdar ni dovolj. Demokrati bi drugače uredili državne izdatke in prejemke, ampak ljudstvo je šlo pri volitvah v svojo veliko škodo z radikali, klerikali in podobnimi strankami, ki imajo pri volitvah pač polna usta obljub volilcem, v narodni skupščini pa na te obljube lepo pozabijo.

Naša sosedna Avstrija se še ni vživela v nove razmere, ki so za njo res prav težke. Zato se zopet poraja

želja Avstrije za združitev z Nemčijo,

kakor da bi Avstriji s tem bilo kaj pomagano, ko je vendar vsak dan jasnejše, da Nemčija težko vzdihuje pod težo povojnih razmer. Na Nemškem draginja naravnost strahovito raste, ker je nemški denar že skoraj brez vsake vrednosti. Pred vojno se je dobil en ameriški dolar za manj nego 5 nemških mark, danes pa je treba dati za en dolar že 150.000 nemških mark, in že za eno avstrijsko krono, ki je tudi prav malo vredna, se morata plačati dve nemški marki! 100 mark se dobi danes za naših 7 par! V takih razmerah niti Avstrija niti Nemčija ne bi imeli nikake koristi v združitvi v eno državo. Mi smo res lahko veseli, da nismo ostali v premagani Avstriji, ker v tem slučaju bi vladale danes pri nas ravno take razmere kakor v Avstriji in Nemčiji.

Naša južna sosedna Grčija bi se rada pridružila Mali antanti, ampak po našem mnenju tako

razširjenje Male antante

ne bi imelo posebnega pomena, ker Grčija prvič ni kakšna posebna vojaška sila in drugič, zanesljiva ni in bi svoje zavez-nike zapustila — kakor Italija — ako bi si od tega obetala kakih dobičkov. Grčija bi pač hotela imeti od zveze z našo državo,

Romunijo in Češkoslovaško koristi za sebe, dala pa ne bi od sebe ničesar, kakor se je to videlo v svetovni vojni, ko bi morala po zavezniški pogodbi priskočiti na pomoč Srbiji, pa je pozabila na vse svoje obveznosti, ostala lepo na strani in je celo mešetarila z Nemčijo in Avstrijo. Ko je bil pa konec vojne, so Orki lepo odstranili svojega kralja Konstantina in se pridružili — zmagovitim državam! Orčija nikdar ni bila in tudi ne bo zanesljiv zaveznik.

Dopisi

SAVA NA GORENJSKEM. Delavstvo pri Kranjski industrijski družbi se nahaja v mezd-nem gibanju. Vodstvo podjetja igra na eni strani precej smešno ulogo, na drugi pa so delavci svojega slabega gmotnega položaja v veliki meri tudi sami krivi, kajti mnogi, predvsem mlajši delavci, jako zanemarjajo svoje dolžnosti napram podjetju, vrh tega pa zlasti škoduje tudi strašno pijančevanje med našimi delavci, kar podjetje pri vsakem mezd-nem gibanju izrablja v škodo celokupnega delavstva. Podjetje naj si pa tudi dobro zapomni, da je priden in pošten delavec ravno tako vreden človeku podobnega življenja kakor podjetnik in bogataš. Za stran tega so zahteve tukajšnjega delavstva po primernih stanovanjih gotovo najbolj upravičene, a podjetje se ravno zidanju delavskih hiš najhujše protivi. Ali gospodje ne uvidevajo, da naše delavstvo radi stanovanj največ trpi v zdravstvenem kakor v moralnem oziru.

SAVA NA GORENJSKEM. Um se je omurčil tovarniškemu delavcu Jakobu Žembi. Najprej so ga spravili v tovarniško bolnico. Ker pa je njegovo stanje postajalo vedno slabše, so ga oddali v deželno bolnico v Ljubljani.

JESENICE. Med tukajšnjimi otroci se je pojavil oslovski kašelj, ki je zahteval že žrtve. Šolo so radi tega takoj zaprli. Nemoteno pa še zdravi in oboleli otroci skupno hodijo v cerkev, kakor bi se v cerkvi nikaka kužna bolezen ne mogla širiti. Vkljub temu, da ima naša duhovščina ob vsaki priliki polna usta

Carmen Sylva:

Tašča

VII. nadaljevanje.

«Ne, saj jaz tudi ne verjamem, mati, kakor vidiš, nikakor ne verjamem. Samo, kako si je mogel kdo kaj takega izmisliti, ako nista bila neprevidna?»

«Ravno nedolžni ljudje so često zelo neprevidni.»

«Ti vendar v polni meri zaupaš v mojo ženo, mati?»

«Jaz bi nikdar ne napravila naši hiši sramote, da bi sumničila tvojo ženo.»

«Ti si jo opazovala večkrat nego jaz, mati? Ali se ti ni zdela nemirna, raztresena?»

«Ne da bi vedela.»

«Ali je bil Mihaj češče tu?»

«Ne, bolj poredko.»

«Bolj poredko? Mati, smešno je; toda to, da je malokdaj prišel, me napolnjuje s strahom. Reci mi, da je moja žena čista, in verjeti ti hočem; kajti ti vidiš vse, tebi ne ostane prikrit noben korak, noben glas.»

Gospa Pulheria je pogledala sina, ne da bi trenila z očmi, kakor da bi hotela odgnati strahove:

«Tvoja žena je nedolžna, Šerban.»

«Prisezi mi!»

Premagala je drgetanje, ki se je lotilo njene visoke postave in je skoro prešlo na ustnice.

«Prisegam.»

Osupnjena je videla, kako je Šerban pohitel v kot sobe, kjer so pod večno lučjo stale njene podobe svetnikov. Te ji je prinesel.

«Mati, položi roko na podobe in prisezi mi, da mi je moja žena zvesta.»

Pogledal jo je kakor gladna žival in sledil vsaki njenih kretenj.

Kakor bi bila njena roka svinčena, jo je dvignila počasi in jo položila na podobe:

«Prisegam!» obrnila je oči proti nebu in v njenem srcu je vstala vroča prošnja, naj se najvišji materni ljubezni odpusti tudi kriva prisega.

«O, hvala, mati, hvala!» Položil je podobe na mizo, padel pred njo na kolena in pokrtil plakajoč njene roke s poljubi.

«Ti si mi rešila življenje, mati, vse bi bil laže prenesel, samo tega ne! Nisem lep, niti vreden ljubezni, toda jaz jo imam tako nezmiselno rad! Ona mora to vendar čutiti! Mogoče jo bo to ganilo, mogoče me še bo enkrat vzljubila. Moje srce ne bi moglo tega prenesti in napravil bi bil!

strahopeten čin! Ti si me rešila, mati! Kajti tvoje oči vidijo in tvoja usta še niso nikdar lagala.» Po teh besedah jo je zapustil.

Za hip je ostala še na istem mestu in gledala za njim; potem je padla na kolena, hotela vzeti slike in jih poljubovati, a jih je zopet odložila.

Ta usta ne smejo v življenju nikdar več poljubiti križa ali svete podobe, je mislila, naslonila čelo na rob mize ter jokala kakor v svojih mladih viharnih dneh. Morala sem rešiti svojega otroka. Bog, odpusti mi, odpusti mi! Saj sem samo uboga slaba mati! Odpusti mi, brezmadežna Devica! Ti veš, kaj je mati!

Ko se je zopet dvignila, je vedela, da mora vse življenje nositi krivdo in se zanj pokoriti, krivdo, ki je ne more zvaliti z nje nikaka zemeljska in nebeška sila. Bila pa je močnega duha in je iz ljubezni do otroka vzela nase čut krivde in greha, česar ne bi bila drugače v svojem strogem brezmadežnem življenju nikdar storila. Šerban ni slutil, kako žrtev mu je doprinesla njegova mati, ko je objel svojo mlado ženo, ki je postajala živordeča pri njegovem pogledu.

samohvale, koliko stori za narodov blagor, nima tu nobeno besede, čeprav bi njena beseda pri nepoučenem preprostem ljudstvu veliko zalegla.

GORNJI LOGATEC. Znani kanclist Budin je ovadil žandarmeriji načelnika in še 3 člana tukajšnjega Sokola, da so neko noč nanj streljali. Vsi štirje so zaradi te ovadbe prišli pred sodišče. Tukaj se je pa stvar zasukala. Kajti obravnava je pokazala, da niso streljali ova-jenci, marveč najbrže ovaduh sam. Priče so namreč potrdile, da so strelj padli na istem mestu, s katerega je pijani Budin vpil na ves glas: Doli Orjuna, avf demokraciji! Sodišče je zaradi tega raztegnilo obtožbo tudi na Budina; slednjič je pa zaradi ponočnega streljanja oprostilo vseh pet obtožencev, češ, da se ni moglo z vso gotovostjo prepričati o krivdi enega ali drugega. Vendar je obsodilo Budina na 100 Din globe zaradi tega, ker se je med obravnavo ujel in priznal, da je posedoval revolver brez orožnega lista. In tako je zopet prišel do veljave stari pregovor: Kdor drugim jano koplje, sam vanjo pade. Ali zadeva še ni končana. Kazenski spisi se morajo odstopiti še okrajnemu glavarstvu, ki bo moralo svojega uradnika obsoditi zaradi kaljenja nočnega mira. Morda bomo odslej vsaj ponoči imeli mir pred tem petelinčkom! — Sokolska prireditelje se je morala zaradi deževja preložiti na prihodnjo nedeljo 24. t. m.

MALA NEDELJA. Narodno kulturno društvo priredi v nedeljo 1. julija v društveni dvorani ljudsko veselico z uprizoritvijo burke «Babilon», godbo, petjem, plesom in šaljivimi nastopi. Začetek točno ob 4. uri. K obilni udeležbi se vabijo vsi sosede in domačini. Pri- dite!

Kmetijski glasnik ZELENA KLAJA BODI SOČNA.

Pri zeleni klaji je važno, da je slastna in lahko prebavna. To je pa zelena krma le toliko časa, dokler je dosti mlada in sočna. Taka klaja vpliva silno ugodno na mlečnost,

dočim je prezorela in ostarela zelena klaja le malovredna.

Pri zeleni klaji se kažejo velike razlike že glede na vrsto ene in druge krme. Še večje razlike se pa kažejo pri eni in isti krmi glede na njeno starost.

Vzemimo za vzgled zeleno travo. Najbolj tečna je trava na dobrem pašniku, ker je najbolj mlada in najlaže prebavna. Taka trava se takorekoč sproti pretvarja v mleko. Po taki mladi in sočni travi se živina tudi najraje pase. Ravno nasproten učinek pa vidimo, če polagamo živini travo, ki je že ocvela in gre v seme. S pokladanjem take ostarele zelene krme se veliko krme zavrže in je tudi sicer ves užitek od nje veliko manj vreden. Do take klaje nima žival nič več tiste slasti in dela tudi več zjedi, tako da nam precej take krme odpada tudi v gnoj. Po drugi strani je pa taka krma že težje prebavna in slabša tudi za mleko. In kar velja za zeleno travo, to velja do gotove meje tudi za druga zelena krmila. Povsod vidimo, da je ostarela in prezorjena zelena krma manj vredna in da se take krme več zavrže.

Skrbimo zaradi tega, da dobiva mólzna goved le tako zeleno klajo, ki je dosti mlada in sočna, ker nam po taki krmi veliko bolj molze in ker se s tako krmo tudi bolj varčuje. Če nam ima pa zelena krma ostareti, je veliko bolje, da jo o pravem času pokosimo in posušimo, ker nam v tem primeru veliko več zaleže.

PROTI POLEGANJU ŽITA.

Vsako leto trpimo več ali manj škode zaradi poleganja žita. Žito nam polega, ko je v klasju, navadno ob mokrem in vetrovnem vremenu. Izmed žit nam n. pr. pšenica raje poleže kakor rž, ker je pšenica bolj bogata na zgornjem listju kakor rž in ker ima rž bolj trdno slamo kakor pšenica.

Dasi nismo neposredno sami krivi, ako nam žito poleže, vendar je v veliki meri tudi naša krivda, ako pada žito na tla.

Če opazujemo poleglo žito, oziroma tista mesta po njivah, kjer nam je žito padlo, potem se lahko prepričamo, da pada navadno tam, kjer nam je pregosto rastlo, bodisi da je bilo pregosto sejano ali da se je pozneje pregosto obrastlo, bodisi da je bila zemlja premočna in da se je zaradi tega preveč in prebohotno razvilo.

Ti pojavi nam morajo biti migljaj, kako se je varovati pred poleganjem žita. V enem in drugem slučaju si namreč lahko pomagamo, da nam veter žita tako lahko ne vrže. Predvsem se je varovati pregoste setve, ki je prvi vzrok poleganja. Če se nam žito pozneje pregosto obraste, ga je zredčiti z brano. V zadnji sill ga lahko še obžanjemo. Na vse to je paziti posebno na močni zemlji, ki je sama na sebi nevarna za poleganje žita.

Strojna setev žita v vrste in pravilno kolobarjenje pripomoreta veliko, da nam žito bolj redkokdaj poleže.

Ker nam daje poleglo žito zmeraj slabše pridelke in je ta škoda zlasti za naše maloposestniške razmere občutna, moramo skrbeti, da se pred poleganjem žita na vse načine varujemo. Največ bomo dosegli s pravilno setvijo in s pravilnim kolobarjenjem. Premočna zemlja ni za žito, ravno tako pa tudi sveže gnojena zemlja ne, ker nam v obeh slučajih žito rado poleže in ker je s tem prizadeta škoda navadno dosti večja, kakor če bi nam žito rastlo na manj močni zemlji.

Obrtni glasnik OBRJNI SHOD V SREDIŠČU.

Obrtno društvo v Središču je priredilo v nedeljo shod obrtnikov ptujskega, ormoškega in ljutomerskega okraja. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba velika. Shodu je predsedoval znani prvoboritelj slovenskega obrtništva gosp. Jakob Zadravec, paromlinar v Središču in je podal lep referat o davkih ter se izrekel odločno proti nameravanemu

Popoldne je odšel Šerban s svojima sestrama v vinograd, Eleonora je tožila, da je trudna, in je ostala doma. K njej je prišla njena tašča:

«Ti še ne veš, da je tvoj mož potim pisem poučen o tvojem početju in da sem mu jaz prisegla, da si ti nedolžna.»

«Tega pa ni nihče drug napravil kakor Linca!» je vzkliknila Eleonora.

«Ti pač nisi v položaju, da bi obtoževala druge, ker se sama komaj moreš brniti. Pisma so bila brezimna.»

«Tem slabše, če verjame.»

«On ne verjame; toda radi njegove brezmejne ljubezni te svarim; ako se bo še enkrat v njem vzbudil sum, bo umoril tebe in sebe.»

V tem trenutku se je zaslislalo pokanje bičev in krik voznikov in na dvorišče je zavil voz z gospo Sabino, stricem Radujem in bratrancem Mihajem.

«Pa smo zopet enkrat tu,» je veselo vzkliknila gospa Sabina. «Zdi se nam, da je prav veselo tu na vinski trgatvi.»

«Vsi so zunaj v vinogradu,» je odvrnila gospa Pulheria in pristopila h gostom.

«Vsi? Tudi Eleonora?»

«Ne, tetica, jaz sem tu,» je zazvenelo iz okna, iz katerega se je pokazala lepa glava Eleonorina.

«Idi z nami! Kje je tvoj mož?»

«Zunaj, pridem takoj.»

«Ti si bila vendar tako bolna,» je rekla gospa Pulheria s strogim glasom in grozečim pogledom.

«Kaj mi ni moglo postati bolje?» je odgovorila Eleonora ostro in jezično.

«Ne, ne počutiš se bolje, in jaz ti zapovedujem, da ostaneš doma.»

«Oho, kako strogo!» je pripomnil stric.

«Jaz sem neprijetna tašča,» se je nasmehnila gospa Pulheria.

«Potem ostanem tu!» je rekla teta Sabina. Eleonora bi ostala rajši sama, da bi izplakala svojo nevoljo. Z željnimi očmi je gledala za gospodi, ki so odšli proti vinogradu. Gospa Sabina je sedla na malo zofo in pritegnila k sebi Eleonoro.

«Pa se ne razumeta prav posebno ti in tvoja tašča?» je polglasno rekla z važnim obrazom.

«Kako tudi, teta? Podoba je, da sem neubogljiva.»

«Malo preveč te ima na vajetih. Toda to se vrši gotovo iz ljubezni in dobrega srca.»

«Mislíš?» je dejala mlada gospa grenko. Na jeziku je imela že vroče, zle, ne-

potrpežljive besede, toda bala se je in je molčala.

«In tvoj mož je vendar dober s teboj?»

«O, zelo dober, seveda, kakor ovca! Napravi vse, kar jaz hočem!»

«To je slabo, zelo slabo!» je rekla gospa Sabina in se zresnila, kolikor ji je dopuščal veder obraz.

Eleonora se je zasmejala.

«Za tebe bi bilo bolje, če bi imela malo strahu pred možem, ker bi ga imela mnogo rajši!»

Eleonora je gledala zamišljena predse. «Mogoče imaš prav, teta!» je rekla počasi.

«Jaz ga bom naučila, kako naj ravna s teboj!» je vzkliknila gospa Sabina, smejoč se.

Opazila je, da je njena nečakinja čudno raztresena, vedno je prisluškovala venkaj na korak, katerega samo je hotela čuti. Toda nastopil je večer in stric se je vrnil sam. Mihaj je že odjezdil proti domu. Eleonori se je zazdelo, da je njeno srce okamenelo, posebno, ko je stric izjavil, da odpotujejo tekom dveh tednov v mesto, kjer se je gledališče že pričelo. Eleonora naj ostane to zimo na deželi; potrebuje miru, je odločila gospa Pulheria.

(Dalje prihodajč.)

linearnemu povišanju davkov, ki bi zlasti obrtništvo težko zadelo, potem proti napačni interpretaciji finančne delegacije v Ljubljani, ki jemlje za podlago odmere invalidnega davka dohodnino. Opozarjal je tudi na nevarnost, ki preti privrednim slojem z nesnosnim povišanjem obrtnih in občinskih doklad. Predavanju je sledilo obrtništvo s pritiranjem.

Združni komisar gosp. Založnik je govoril o delavskem zavarovanju ter podvrnil stvarni kritiki današnji ustroj delavskega zavarovanja. Interesi obrtnikov zahtevajo decentralizacijo zavarovalnih uradov. Po njegovem poročilu se je razvila živahna debata, v katero sta posegla gosp. Novak iz Maribora, zbornični svetnik gosp. Hrčovat iz Ljubljane ter več drugih, ki so se posebno pritoževali proti previsokim plačilnim nalogom in proti sumaričnem predpisovanju. Na predlog predsednika gosp. Zdravca se je sklenilo v bodoče dosledno odklanjati sumarične predpise, ker se ti protivijo statutom osrednjega urada. Tozadevna resolucija, ki zahteva temeljit preustroj delavskega zavarovanja, je bila soglasno sprejeta. Končno je gosp. Novak iz Maribora obravnaval razna stanovska obrtna vprašanja, kakor obrtno šolstvo, zakon o pobijanju draginje, vojaške dobave itd. V nato sledečo debato sta posegla okrajni glavar gosp. dr. Pirkmajer ter načelnik domače obrtne zadruga gosp. Veselko. Zborovalci so sprejeli več resolucij za ublažitev zakonov o pobijanju draginje, za povzdigo obrtnega šolstva itd. ter se bodo vse resolucije poslale obrtnim oblastem in narodnim poslancem.

V zaključnem govoru je predsednik gospod Zdravec izrekel zahvalo vsem udeležencem, zlasti okrajnemu glavarju g. doktorju Pirkmajerju, ki je takoj, ko je stopil zopet v službo, prihitel med obrtnike, da sliši njihove težnje, kakor tudi komisarju gospodu Založniku, kateremu je bilo naročeno, da izreče iskrene pozdrave zborujočih obrtnikov njihovemu starosti gosp. Rebeku.

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED

ZITO: Po vsem svetu je stanje posevkov ugodno. Zato tudi cene večinoma povsod slabijo, posebno, ker se letos tudi v Rusiji obeta dobra žetev. V Vojvodini so bile zadnje dni nastopne cene: pšenica 425 do 435 dinarjev, rž 355 do 365 Din, oves 255 do 295 Din, ječmen 290 do 330 Din, turščica 255 Din, moka «0» 655 do 675 Din, otrobi 140 do 160 Din za 100 kg.

ZIVINA: Cene se niso mnogo izpremenile. Na mariborskem sejmu 12. t. m. so bile za kilogram žive teže nastopne cene: debeli voli 14 do 15 Din, poldebili voli 12.25 do 13.75 Din, plemenski voli 9.25 do 12 Din, biki za klanje 12 Din, krave klavne 13.50 do 14.50 Din, plemenska 12 do 12.50 Din, krave za klobase 8.25 do 11 Din, molzne in breje 10 do 13.25 Din. Na svinjskem sejmu v Mariboru 15. t. m. so bile nastopne cene: prasci, 5 do 6 tednov stari po 700 do 1100 kron, 7 do 9 tednov stari po 1200 do 1600 kron, 3 do 4 mesece stari po 2600 do 3000 kron, 5 do 7 mesecev stari 4500 do 4800 K, 8 do 10 mesecev stari 5400 do 5800 K, eno leto stari 7900 do 8000 K. 1 kg žive teže se je tržil po 95 do 100 K, mrive pa po 115 do 120 K.

JAJCA: Cene nekoliko oslabele. V naši državi se je tržil komad po 1 Din 10 par do 1 Din 25 par. Tudi v inozemstvu cene nadežujejo.

KRMA: Na Slovenskem so bile zadnje nastopne cene: sladko seno 150 do 200 Din, polsladko okrog 125 Din, kislo okrog 110 dinarjev, ovsena slama 100 do 125 Din.

ZIVINSKE KOŽE: V Mariboru so bile nastopne cene: 1 komad konjske kože 175 dinarjev, 1 kg goveje kože 17.50 do 20 Din, 1 kg telečje kože 30 Din, 1 kg svinjske kože 7.50 do 8.75 Din, 1 kg gornjega usnja 105 do 160 Din, 1 kg podplato 100 do 140 Din.

= **Vrednost našega denarja.** Dne 19. t. m. se je dobilo na zagrebški borzi: 1 dolar za okoli 87 Din, 100 češkoslovaških kron za 262 do 265 Din, 100 laških lir za okoli 398 dinarjev, 100 avstrijskih kron za okoli 12 par, 100 nemških mark za okoli 7 par.

= **Obtok bankovcev v naši državi** je znašal 8. t. m. 5 milijard 555 milijonov 800 tisoč dinarjev.

= **Kongres srbskih poljedelskih zadrug** se vrši 29. in 30. septembra v Somboru.

= **Stanje hmeljskih nasadov** je v Savinjski dolini precej povoljno. Iz Češkoslovaške pa poročajo, da je tam rastlina zelo zastala in da se širi škodljivi mrčes.

= **Stanje sladkorne pese v naši državi** je po uradnih podatkih zelo povoljno.

Beleške

+ **Žaba, ki se napihuje,** to je radikalna stranka v Sloveniji. Težki milijoni, ki so jih beograjski magnati vrgli za kupčevanje duš, so doslej prinesli presneto plesnive obresti. Par neznačajnežev, ki jim je politično prepričanje kakor raztrgana kamižola, se je dalo plačati in vpisati «med radikalce». In kakor so ti figovci poprej kot komunisti, nemčurji ali narodni socijalisti rohnili proti vsemu, kar je svetega vsakemu Jugoslovancu, tako se zdaj repenčijo kot podrepaniki radikalnih bankirjev in služijo kot najvneteji priganjači k ogabnemu neznačajništvu. So kakor žaba, ki se je napihovala in počila, preden je postala — vol...

+ **Kisle kumare.** Klerikalnih prvakov se loteva hud maček. Odkar je sam Pašič v parlamentu dovolj odločno povedal, da se naša država ne dá kosati na avtonomije in republike kakor platno, je klerikalnim velikobesednikom splaval po Donavi poslednji up, na katerega so privezovali svojo barko z obljubami in pričakovanji. Par mesecev so z vsemi kriplji pomagali radikalni stranki, da si je zgradila vladno gnezdo. Toda, kakor so klerikalni veljaki pri volitvah vlekli množico slovenskih volilcev z obetanjem, tako so zdaj radikalci nje potegnili za nos. Minuli petek so se vsi trije potegnenci, Korošec, Radić in musliman Spaho sestali v Zagrebu in se raztožili nad hudo prevaro. Kakor se izve, so sklenili zopet obrniti jadra in bodo radikalcem napovedali opozicijo. Poprej pa se utegnejo podati v kako kopališče — na kisle vode in kisle kumare...

+ **Hinavščina brez primere.** Že večkrat smo imeli priliko dokazati, da temelji klerikalna politika na sami sleparski dvoletnosti. Danes prinašamo nov značilen dokaz: Korošec je sklenil, kakor znano, z Radićem politično bratovščino. Kdor pozna Radića, ve, da

ta lisjak ni za ničesar drugega kakor za razdiranje države. Ne more se dvomiti, da bi Korošec ne poznal Radićevih odvratnih lastnosti, odurnih vsakemu treznemu politiku. Da pa se je Korošec vseeno zvezal z Radićem, je s tem dokazal, da bolj odobrava rušenje države kakor pa vsako dobro voljo za izboljšanje njenega stanja. No, počasi je klerikalce le začelo tiščati pri srcih. Uvidevati morajo dnevno, da so se z Radićem le pokopali. In začeli so z dvorezno taktiko. V «Slovencu» hvalljo Radića kot spretnega politika, v «Domoljubu» pa si pred tisočeriimi svojimi volilci hočejo kriti hrbet s tem, da valijo odgovornost na Radića, češ, da ga noče pamet srečati... Najpomembnejše pa je dejstvo, da je urednik «Domoljuba» sam klerikalni poslanec dr. Kulovec. V Zagrebu se pajdaši z Radićem in mu prikimava, doma pa njegov «Domoljub» godrnja, da Radića noče pamet srečati. Ljudje pobožni, včasih smo rekli taki stvari hinavščina, danes se temu pravi klerikalna politika; ko pa dobimo avtonomijo, bo politično sleparstvo sploh vrhunec državniške modrosti.

+ **Roka svetega Franciška.** Z velikanskimi ceremonijami prevažajo zdaj jezuiti desno roko svetega Franciška okrog po svetu. Ne ve se, kje so jo iztaknili, prinaša jim pa vse kakor obilen denarni blagoslov, saj se ljudje kar tarejo, kamor pripeljejo to relikvijo, in bogato darujejo za dober namen — v duhovniške puščice. Sveta roka je potovala že po Španiji in Italiji. V Trstu jo je občudovala stotisočglava množica. «Bogoljub» piše, da je storila že več čudežev in da se bo treba potruditi, da pride tudi v Ljubljano. Bi bilo res potrebno. Ampak poglavitni čudež, ki bi ga v Ljubljani lahko storila svetnikova roka, bi bil ta, da bi lahko vernežem obrnila glave — na pravo plat...

Sokolstvo Bratje in sestre!

Sokolstvo, ki kot vsenarodna vzgojna organizacija združuje v svojih vrstah vse stanovne in sloje našega naroda, polaga vedno svojemu narodu javen svoj račun o delovanju na polju telesne in uravstvene duševne vzgoje. Vsakdo ima priložnost, da se prepriča sam na sokolskih javnih telovadnih nastopih, kako smotreno, kako pravilno se ta vzgoja vrši. Vsakdo pa lahko tudi vidi, da vsi oni gojenci Sokolstva, od najmanjšega naraščaja do zrelega članstva, z veseljem in ponosom vrše svoje sokolsko nalogo, kajti vodi jih pri vsem dejanju vedno in povsod velika in globoka misel Sokolstva.

Zupa Ljubljana I polaga letos svoj račun o delovanju v Kamniku. Bratje in sestre, na Vidovdan in njemu sledeči dan Petropavlovski boste prihiteli iz vseh koncev župne oblasti, da si podamo desnico in skupno manifestiramo za vzvišeno našo sokolsko misel in da pokažemo vsem onim, ki jim gre, da je Sokolstvo še vedno ona nezmagljiva četa borcev za čistost narodne jugoslovenske misli, kakor je bila vedno — neizprosna in dosledna od nekdaj.

Bratje in sestre, pridite od postojnskih gozdov, izpod belega Sneznika, Vi čuvarji naše meje, pridite od Kolpe in iz lepe Ribniške doline, da se v velikem številu snidemo z brati in sestrami iz Ljubljane, iz lepega Posavja, v planinskem našem Kamniku! Pridite vsi! Zdravo! Starejšinstvo Sokolske župe Ljubljana I.

SOKOL JEZICA priredi z obema oddelkoma svojega naraščaja v nedeljo 24. junija pešizlet na Rašico. Odhod točno ob tričetrt na eno izpred «Ruskega carja». Vabljeni vsi bratje in sestre, starši naraščaja in prijatelji društva. — Jutri ob pol 9: predavanje. — Zdravo!

OGNJENIK ETNA BRUHA.

Etna je poleg Vezuva največji ognjenik v Evropi. Kadar začne bruhati, vzbudi prebivalcem ob svojem vznožju slen strah. In v nedeljo je njeno žrelo zopet začelo razlivati gorečo lavo; koder se ta vali, umlči, požge in pokoplje vse, kar stoji, raste in živi.

Poročila javljajo strašno katastrofo. Lava uničuje cele pokrajine. Vali se sicer počasi, zato pa v tem debelejši plasti. Prebivalstvo je v divjem strahu začelo zapuščati svoje domove. Bili so grozni prizori na begu. Vsak je vzela, kar mu je bilo pri roki, samo da reši golo življenje. Na prva poročila o bruhanju Etna je vlada poslala v ogrožene kraje vojaštvo in požarne brambe, da so pomagale prebivalstvu pri zapuščanju domačij. Škoda, ki jo povzroča deroča lava, je ogromna. Največja nesreča je zadela mesto Linguagrossa, ki je pred navalom Etna štelo nad 20.000 prebivalcev. Pogled na uničene pokrajine je pretresljiv. Lepi pinijevi gozdi, oljčni gaji, vinogradi, krašne vile ob bujnih pobočjih — vse je podrta in požgala lava. Zgodovina bo beležila zopet novo tragedijo ognjenih italijanskih tal.

Etna je skoro nad 500 metrov višja kakor naš Triglav. Njena glava je zavita v večni sneg, iz katerega pa štrlijo žrela, valeča gosti smradljivi dim proti nebu in neprestano preteč prebivalstvu ob vznožju. Tekom tisočletij pred in po Kristovem rojstvu je Etna povzročila že obilo katastrof. Zadnjič je bljuvala leta 1919. Toda sedanje bruhanje je mnogo silnejše, kakor vsa prejšnja. Šele končna poročila bodo mogla ugotoviti neizmerno škodo.

ČESA JE DEŽELANOM NAJBOLJ TREBA?

Naš kmet hodi rad na sejme, ker mu je tamkaj dana prilika za nakup in prodajo raznega blaga. Naš deželan pa ima še vse polno stvari, ki ne pridejo vse na sejm in ne na trg, pa so zelo velikega pomena za ene, da jih prodajo, za druge, da jih kupijo. Po vseh naprednih deželah se je zato razvila potreba posebne vrste posredovanja, ki obstoja v tem, da se blago, ki ga ni mogoče razpečati ne na trgih in ne v prodajalnah, spravlja v promet potom časopisnih inseratov. Slovenci smo v tem pogledu še zelo zaostali. Le malokdo se zaveda velike važnosti inseratov in le najbolj brihtni ljudje vedo, da si za mali denar, ki ga izdajo za oglas veliko denarja prihranijo. Potom oglasov lahko vsako stvar veliko dražje prodaj kakor brez njih. Potom oglasov pa tudi lahko vsako stvar cenejše kupiš, ker imaš večjo izbiro. Če je kaj za naše deželane potrebno, je res nujno in neobhodno, da se začno posluževati moderne posredovalnice za nakup in prodajo. **Plemenske živali**, krave, bike, prasičke, mrjasce, ovce, konje itd., jajca za valjenje, čebele itd. najboljše kupiš in prodaj, ako se poslužuješ pri nakupu in

prodaji **Malih oglasov «Jutra»**, ki so danes najboljša in najcenejša posredovalnica za vse panoge gospodarskega življenja. **Mali oglasi «Jutra»** stanejo do 20 besedi 5 Din, vsaka nadaljnja beseda 50 par. Naročajo se pri upravi «Jutra» v Ljubljani, Prešernova ulica 54.

Novosti

* **Cenjene naročnike prosimo**, da poravnajo naročnino, ki znaša letno 24 dinarjev. Ker je znesek malenkosten, prosimo, da plača vsakdo naročnino do konca leta, da nam prihrani stroške za položnice in pisanje. Položnice so bile razposlane, ako je kdo ni prejel, ali jo je izgubil, dobi na zahtevo od upravnništva drugo. — **Upravištvo «Domovine»**.

* **Bolgarski kralj snubi svakinjo našega kralja**. Iz Sofije poročajo, da je bolgarski kralj Boris odpotoval v Sinajo, da zasnubi najmlajšo hčerko rumunskega kralja Ileano. Poroka bi se vršila že septembra. Svātštvo med našim in bolgarskim kraljem bi pač gotovo ublažilo nasprotstvo med nami in Bolgari.

* **Peistoletnica Motnika**. V Motniku so minulo soboto proslavljali 500letnico obstoja motniškega trga. Vrčila se je svečana razsvetljava in streljanje z gradu. V nedeljo popoldne se je vršila slavnost pod košato lipo. Govoril je trški župan o zgodovini kraja. Veliko je bilo prisotnih ognjegascev. Pevsko društvo «Vranska vila» je zapelo nekaj krasnih pesmi, na kar se je razvila prav živalna zabava.

* **Smrtna kosa**. V Črnomlju je umrl upokojeni leskovski dekan Franc Schweiger v starosti 72 let. Bil je svojedobno deželni poslanec in je zastopal belokranjske občine. — **V Slivni pri Vačah** je umrl posestnik Janez Ustar. — **V Zabnici pri Škofji Loki** je umrla v visoki starosti 97 let gospa Marija Logonder, roj. Kuralt. Bila je do zadnjega pri polni zavesti. — **V Kokri nad Kranjem** je nagle smrti umrl veleposestniški knjigovodja Franjo Keršovani. Bil je goriški rojak ter vedno odločen narodnjak in Sokol. — **V Velikih Laščah** je umrl železniški uradnik Ivan Hočvar. Prirejen mu je bil lep pogreb. — **V Kamniku** je mrtvoud zadel gosp. Julija Zentnerja, gozdarskega mojstra kamniške meščanske korporacije. Pokojnik je bil nuštrašen naprednjak in naroden mož. — **Na Dunaju** je v zdravilišču umrl znani ljubljanski veletržec g. Josip Perdan. Kot podjeten trgovec in odličen narodnjak si je zagotovil lep spomin. Prepeljali so ga v Ljubljano v rodbinsko grobnico. — **Blag jim spomin!**

* **Spomenik srbskim mučnikom**. V okraju Surdulici ob bolgarski meji so Bolgari v svetovni vojni počenjali grozovita zverstva. Poklali so nad 6000 srbskih mož, žen, starcev in otrok. Rabeljska dejanja so izvrševali prav nečloveško in nekatere nesrečneže še polžive pokopali. Takoj po osvoboditvi so surduliški meščani sklenili postaviti svojim nepozabljenim žrtvam primeren spomenik. Na mrtvaškem polju so zgradili moderno gimnazijo, poleg nje pa lepo kapelico, kjer bodo počivale zbrane mučeniške kosti. Oboje bo v kratkem dograjeno, nakar se vrši svečana posvetitev. Kralj Aleksander je za znamenito zgradbo prispeval 100.000 Din.

* **Letošnji hlad**. Vsa Evropa se letos pritožuje nad občutnim hladnim vremenom, ki

niti sedaj v začetku poletja ne popušča. Dolga izkušnja pravi, da severni vetrovi često do sredine junija vzdržujejo in prinašajo občuten hlad. Ta hlad povzročajo ledeniki, plavajoči s severnega morja proti jugu, ki se letos posebno počasi topijo, ker iz južne Evrope ne prihajajo običajni topli vetrovi. Hladno vreme letošnje pomladi dokazuje tudi, da morajo plavajoče ledene gore biti letos izredno velike. Ako južna Evropa ne bo kmalu poslala toplih vetrov, ki bi raztopili ledenike, se nam lahko pripeti, da bomo letos še v poznem juliju tu in tam morali seči po topljši obleki.

* **Tudi posledica hladnega vremena**. Z Ježice nam pišejo: Izredno hladnemu letošnjemu vremenu se imamo zahvaliti, da nas še ne nadlegujejo muhe, komarji in drug mrčes. Ni pa to prijetno za ptice, ki od tega žive. To se zlasti vidi na lastovicah. Navadno jih je v okoliških vaseh Ljubljane brez števila. Letos ob tem času jih skoraj ne dobite. Običajno gnezdiyo dvakrat in imajo po 4 do 6 mladičev. Pri letošnjem prvem gnezdenju so čivkali v gnezdih le po 2 do 3 mladiči. Takoj, ko so ti izleteli, zadnjič po onem vihnem deževju, pa je bilo videti žalosten pojav. Do 2000 lastovic s prvimi mladiči se je dvignilo nad vasjo, krožilo nad ravnino pred Šmarno goro in odletelo — za kruhom. Gostolenja lastovic letos ne bomo najbrže več slišali.

* **Koliko popije mesto Sarajevo**. Leta 1922. se je popilo v Sarajevu 966.000 litrov vina, 1.500.000 litrov piva in 190.000 litrov žganja. Za te alkoholne pijače je bilo izdanih 100 milijonov kron. Ako upoštevamo, da ima Sarajevo okoli 70.000 prebivalcev, odpade na vsakega prebivalca dnevno 5 litrov alkoholnih pijač. Da to preobilno uživanje alkohola neugodno vpliva na zdravje in vzgojo ljudstva, je povsem razumljivo in je najbolj jasen dokaz temu dejstvo, da je bilo v zadnjih treh letih izvršenih v sarajevskem okrožju 21.125 zločinov.

* **Škratica** se po nekaterih štajerskih krajih vedno bolj razširja. Posebno prizadeta je srednja Savinjska dolina in pa ruška okolica ob Dravi. Potrebni so odločni ukrepi zdravstvene oblasti, predvsem pa, kakor smo zadnjič obširno pisali, snaga in previdnost.

* **Smrt pod vlakom**. V Osijeku je neki vojak stal na straži pri železniškem prehodu. Siromak se je nahajal preblizu proge. Nenadno pridirja brzovlak, stroj zgrabi nesrečnika in mu odreže glavo.

* **Žalostna smrt brzozavnega nadzornika**. V minulem tednu je nevihta na več krajih raztrgala brzozavne žice. Zato se je brzozavni nadzornik Alojzij Zalar podal 12. junija ogledovat poškodbe v ljubljanski okolici. Pri tem ga je pa dobila nevihta. In ravno, ko je popravljajl pretrgano zvezo, je udarila strela in Zalarja ubila na mestu.

* **Trije utopljeni**. Dne 11. t. m. so v Celju kar en dan imeli tri utopljenca. Prvi, Josip Zupančič, star 66 let, se je pognal v Savinjo, hoteč si končati življenje. Rešitelja je prosil, naj ga pusti umreti, da bo rešen neozdravljive bolezni. Pa so ga vseeno spravili iz vode in ga oddali v bolnico. Drugi je bil čevljarski vajenec Orešnik. Pri kopanju se je spustil predaleč v valove in je začel toniti; pravočasno so ga še rešili in spravili k življenju. Isti dan je tudi Voglajna zahtevala svojo žrtev. Pri Majdičevem mlinu se je iz samomorilnih namenov vrgel v globino umobolni vojak Zimer. Vrgli so mu vrv, da

bi se rešil, toda odklonil je vsako pomoč in se potopil. Ko so ga potegnili na suho, je bil že mrtev.

* **Rodbinska žaloigra.** V Novi vasi v Istri sta stara zakonca Ivan in Marija Dubac imela posinovljenega nečaka Antona Sepiča, na katerega sta prepisala tudi posestvo. Dolgo so vsi trije živeli v najlepši slogi. Končno pa se je Sepič poročil z vdovo Požar. Od takrat ni več bilo miru v hiši. Stari Dubac je končno pognal Požarjevo iz hiše ter si s tem nakopal smrtno sovraštvo nečaka Sepiča. Prošli četrtek je znova prišlo do prepira, ki je imel žalosten konec. Sepič je s srpom prerezal vrat zakoncema Dubac. Mož je bil takoj mrtev, ženo pa so prepeljali v bolnico. Sepič se je nato praznično oblekel in se pustil aretirati. Za svoj čin bo dajal težak odgovor.

* **Smrt na kolodvoru.** Prošli teden je bil iz mariborske bolnice odpuščen posestnik Franjo Subotič iz Poljčan. Ker je moral čakati na vlak, se je vsedel na ograjo železniškega mostu pri kolodvoru. Nenadoma pa mu je postalo slabo in padel je z mosta 10 m globoko na cestni tlak. Pri padcu si je prebil lobanjo in je kmalu nato umrl.

* **Materina kletev.** V selu Karakašici v Dalmaciji se je nedavno na neki njivi odprla 10 m široka jama. Tam, kjer je nekoč rasla lepa pšenica, se je sedaj razprostiralo jezerce, kajti jama se je takoj napolnila z vodo. Zemljelovci smatrajo, da se je zemlja odprla zaradi potresa, praznoverni ljudje pa so si o tem že izmislili svoje pripovedke. Pravijo, da so se svoje dni za ta kos zemlje pripravili mati in sinovi. Ko so sinovi mater pregnali s posestva, je mati preklela nje in njihovo zemljo. In sedaj se je izpolnila materina kletev.

* **O pasji steklina** smo pisali nedavno. Dodati moramo danes, da se ta nevarnost ne preneha širi. Zagrebški Pasteurjev zavod je že prenapolnjen, istotako pa tudi v Beogradu in Sarajevu. Kakor v Jugoslaviji se pasja steklina grozovito širi tudi v Avstriji in na Madžarskem. V Slovenski Bistrici so nedavno ubili neznanega steklega psa. Ker pa je najbrž ogrizel tudi mnogo svojih pasjih tovarišev, mora konjač pobiti vse pse slovenjebistriških okoliških občin.

* **Tatvina hlač.** Krojaču Ivanu Fabjanju iz Višnje gore sta bila med vožnjo v Karlovac iz vagona ukradena dva zavoja, v katerih je bilo 21 izgotovljenih hlač ter precej platna in drugih krojaških izdelkov. Fabjan je s tem oškodovan za 20 tisoč kron.

* **Zeno je prodal.** Ta zanimiv slučaj so izsledile policijske oblasti v Skoplju. Lahkomišljeni uradnik Popović se je po dvehletnem zakonu naveličal svoje mlade ženske. Pa se je pobožal s kavarnarjem Božinovičem in mu jo odstopil za 5000 dinarjev. Ženica se je vdala, češ: saj je vseeno, eden ali pa drugi. Toda še preden je Popović izročil svojo «živinico», je za zadevo izvedela policija. Prijela je Popovića in ga takoj izročila sodišču, kjer so mu naložili dve leti pokore.

Iz raznih krajev

* **Na Javorniku** je neki gostilničar hotel o policijski uri odpraviti vinjene fante iz gostilne. Za pomoč je naprosil delavca Hafnerja. Ta se je takoj lotil nevhvaležnega dela, a je kmalu dobil od nekoga Pavliča nož v trebuh. Hafnerja so težko ranjenega prepeljali v ljubljansko bolnico.

* **V Kraanju** sta Franc Petrič in Ivan Jenko bila zaposlena pri podiranju neke stare hiše. Nenadoma pa se je zidarski oder zrušil in delavca sta pri padcu dobila težke škodbe.

* **V Doljem Logatcu** je cirkularna žaga Ivanu Nagodetu, delavcu na žagi Ivana Furlana, odtrgala desno roko. Težko poškodovanega so prepeljali v ljubljansko bolnico.

* **V Zagorici** je bilo Antonu Spiliču ukradeno več obleke in drugih stvari v skupni vrednosti 4000 dinarjev.

* **V Dobrničah** je bilo Antonu Špetiču ukradeno razno blago v skupni vrednosti 13.250 kron.

* **V Mavčičah** je nekdo izmaknil posestnikovemu sinu Josipu Drakslerju iz Praš kolo znamke «Dürkopf», št. 76, vredno 10.000 K.

* **V Naklem** se je zadnje tedne pojavila nadležna tatinska drhal. Izvršila je že dvoje vlomov. Nedavno je posetila kurnik nadučitelja Jeršeta in odnesla 13 lepih piščancev.

* **V Črni pri Stranjah** je v kaoliniski tovarni ubilo 45letnega delavca Antona Resnika. Zgrabil ga je gonilni jermen za obleko in ni bilo več rešitve. Zapušča vdovo in pet nepreskrbljenih otrok.

* **Pri Sv. Janezu** ob bohinjskem jezeru je bila s 1. junijem otvorjena poletna pošta. Opravlja celokupno potno, telegrafsko in telefonsko službo.

* **V Domžalah** je delavec Ivan Tavčar prejšnjo nedeljo s tovariši popival v gostilni. Močno vinjen se je podal proti domu, toda ker ga je premagal alkohol, je kraj ceste legel v travo in zaspal tako, da se ni več prebudil. Zapušča ženo in tri otroke.

* **Na Dolgem polju** pri Celju je triletna delavčeva hčerka Dora Kmetič padla v potok in utonila. Voda je truplo odnesla naprej.

* **Na Polzeli** in v okolici je postopač Jožef Svetko zadnje mesece pri različnih kmetih pobiral, kar mu je prišlo pod roko. Posebno zanimal se je za perutnino. Pred celjskim sodiščem so mu sedaj naložili 6 mesecev pokore.

* **V Pesnici** na Štajerskem se je delavec Simon Koren vračal v nedeljo precej dobre volje proti domu. Med potjo je srečal mlad par in prosil fanta za vžigalice. Medtem ko je fant segal po vžigalice, se je Koren šalil z njegovim dekletom. Fant je v nagli ljubosumnosti namesto vžigalic potegnil nož in Korena sunil v prsi. Nevarno ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Ljubljanska porota

ČUDEN ZOBOTEHNIK. Dne 12. t. m. je stal pred poroto 33letni Adolf Biederman iz Budjevic na Češkem. Služboval je več let kot zobotehnik v Trstu in Idriji. Ker pa ga ta poklic ni prav nič veselil, se je pričel pečati z zakotno trgovino. Trgovca Antona Primožiča je ogoljufal pri neki kupčiji s saharinom. Pa tudi svoj zobotehnični poklic je v Hotedršici izvrševal na šušmarski način. Bil je obsojen na 15 mesecev težke ječe. Po prestani kazni bo izgnan iz naše države.

OSUMLJENA DETOMORA. Sobarica pri avstrijskem konzulu v Ljubljani, Mihaela Resman, je bila obtožena detomora. Svojega nezakonskega otroka je po rojstvu skrila pod posteljo in ga potem sežgala. Porotniki so zankali vprašanje detomora, ker ni dokazano, ali je prišel otrok živ na svet.

PRIPOROČLJIV OBČINSKI TAJNIK. V sredo se je zagovarjal 27letni občinski tajnik v Begunjah Ivan Senekovič. Brez dovoljenja občine je dvignil pri davčnem uradu v Logatcu 40.200 K in jih zapravil. Obsojen je bil na 2 leti težke ječe.

NOVOROJENČEK V BAJERJU. Justina Koželj je bila uslužbena pri Jebačini na Rudniku. Imela je več nezakonskih otrok. Pred kratkim je povila zopet otroka in ga vrgla v rakovniški bajer. Obsojena je bila na 1 leto težke ječe.

VELIKE TATINSKE TOLPE. V četrtek so sedeli pred porotniki sami tatovi. Dopoldne sta se zagovarjala radi tatvine blaga v vrednosti 147.704 K Martin Vovk in Alojzij Omahen. Navedeno blago sta ukradla pri tvrdki Mayer v Ljubljani. Martin Vovk je bil obsojen na 1½ leta težke ječe, Alojzij Omahen pa na 1 leto težke ječe. — Veliko tatinsko družbo pa so tvorili Ivan Meserko, Alojzij Meserko, Anton Remar in Ernest Dečman. Tatovi so se gibali najraje v hribovju ter napadali kmetске domove v času, ko so bili ljudje na polju. Svoj tatinski posel so opravljali skoro eno leto. Vsa Gorenjska in Dolenjska jih je dobro poznala. Vrednost ukradenega blaga se cenil na okoli 120.000 K. Dobili so pa zaslužen kazni: Ivan Meserko 5 let, Anton Remar 4 leta, Alojzij Meserko 3 in Ernest Dečman 1 leto težke ječe.

SMRTNA OBSODBA NEČLOVESKE ŽENE. Kot zadnja v tem porotnem zasedanju se je zagovarjala 43letna Neža Janc iz Dvorske vasi. Bila je tako brezčutna in brutalna ženska, da je dne 13. aprila t. l. s sekiro tolkla tako dolgo po svojem zakonskem možu, da se je mrtev zgrudil na tla. Zakonca se nista dobro razumela, večni prepir je vladal med njima in končno se je žena odločila k temu zločinu. Obtoženka se je pred porotniki obnašala popolnoma hladnokrvno in ni kazala prav nič kesianja. Zadel pa jo je vsa strogoš postave. Bila je obsojena v smrt na vešalih.

Mariborska porota

KRADEL IN PRODAJAL. Poletno zasedanje mariborske porote se je pričelo 11. t. m. Kot prvi se je zagovarjal Mihael Oblak iz Kamnice pri Mariboru. Bil je zaposlen pri mariborski tvrdki Markovič kot sluga. Ko je videl, da trgovina dobro nese, je začel tudi sam trgovati, hoteč si tako pridobiti obilo denarja. Možak je pričel krasti blago gospodarju in ga prodajati. Nekoč je ponudil tvrdki Freund 50 do 100 svinjskih kož. Pri tej kupčiji pa je prišel v roke pravice, ki ga je obsodila na 5 let težke ječe.

VELIK SLEPAR. Posestnica Terezija Fritzovala je imela pri posojilnici v Ormožu naloženih 172.600 K. Nekega dne se je sprla s svojim možem. Ta ji je ukradel 4000 K gotovine in hranilno knjižico, ponaredil podpis svoje žene, dvignil ves denar in pobegnil v Avstrijo. Tu je živel zelo razuzdano. Prišel je v roke pravice in bil obsojen na 3½ leta težke ječe.

GOLJUF. Koncem lanskega leta se je pojavil v Ormožu Ivan Šunko in se izdajal za potnika tvrdke «Hermes». Pričel je nabirati inserate za trgovsko-obrtni adresar za Slovenijo. Ogoljufal je okoli 460 oseb za 100.000 K. Bil je obsojen na 5 let težke ječe.

MLADI IZPRIJENEC. Franc Šimenko se je že v zgodnji mladosti pričel zanimati za pustolovsko življenje in tako se je po lagoma popolnoma izpridil. Komaj 18 let star je začel krasti vse, kar mu je prišlo pod roko. Vtihatapljal pa je tudi razno blago v Avstrijo. Z 22. letom je postal že roparski napadalec. Koncem lanskega leta je oropal posestnika Krotmajerja v Engelsdorfu pri Gradcu, ga tolkel po glavi toliko časa, da se je zgrudil nezavesten na tla. Ko ga je oropal, ga je pustil ležati na tleh. Šimenko je pobegnil v Maribor in tu mimogrede ukradel kolo pred neko trgovino. Šimenko je bil pred poroto obsojen na 12 let težke ječe.

SADOVI LJUBOSUMNOSTI. Čevljarski vajenec Štefan Kreslin je hodil redno pod okno svojega dekleta Ane Kolarjeve. Imel pa je dva tekmeča, ki sta mu skušala greniti sladke urice. Toda Kreslin je z njima kmalu obračunal. Tekmeča Ivančiča je tako močno sunil z nožem v levo roko, da je nastopila ohromelost. Ker so porotniki stavljena jim vprašanja zanikali, je bil oproščen.

UBOJ. Hlapec Alojzij Repnik iz Zgornje Kungote in njegova mati Terezija sta služila kot delavca v Polički vasi pri posestniku Francu Vudlerju. Repnik se je kmalu zaljubil v Vudlerjevo sestro, ki ga pa ni marala. Zato je bil jezen na gospodarja in mu je večkrat grozil, da ga bo ubil. Nekoč je postal tako nasilen, da so se vsi bali, da bo prišlo do poboja. Vudlerjeva žena je zato poklicala na pomoč soseda Alojzija Baumana, ki je v svojo veliko nesrečo res prišel. Repnik mu je zasadil nož v prsi. Bauman se je zgrudil na tla in kmalu umrl. Repnik je bil obsojen zaradi uboja na 8 let težke ječe.

PONEVERBA. Franc Hribernik je imel s svojim tovarišem Tkalcem v Meži »Mednarodno špedicijsko podjetje« s kapitalom 60.000 kron. Podjetje pa ni dobro uspevalo in tovariša sta se razšla. Franc Hribernik je živel tako razkošno, da se je kmalu zadolžil. Zato si je pričel prilaščati tuj denar raznih tvrdk. Bil je obsojen na 14 mesecev težke ječe.

NEZVESTI POŠTNI SEL. Poštni sel Ludovik Both v Dubrovniku je imel nalog, da dostavlja v sosednje vasi vso pošto. Ker je živel v slabem gmotnem položaju, si je pričel prilaščati tuji denar. Oškodoval je več strank za 20.000 kron. Obsojen je bil na en in pol leta težke ječe.

UMOR ZARADI DEDIŠČINE. V adventu 1921. se je poročil Ivan Havli v Selovcu z Ivano Račnikovo. Mlada zakonca sta hotela na vsak način dobiti posestvo svojega tasta Andreja, kar pa se ni zgodilo. Ivana Havli je zato svojega moža vedno hujskala proti očetu. Oče je nekoč pred njima zbežal, ko se je pa vrnil, so ga našli čez nekaj dni obešenega na skednju. Ker se je raznesel glas, da se je Andrej Havli zaradi družinskih razmer sam obesil, se stvar ni dalje preiskovala. Toda čez 10 mesecev je žena umrlega izpovedala, da je ponoči takrat slišala besede svojega moža: »Ti boš mene zadavill!« Žena takrat stvari ni ovadila, ker se je bala, da se bo tudi njej kaj takega zgodilo. Ker so zdravniki ugotovili, da je Ivan Havli duševno manj vreden, so porotniki zanikali vprašanje krivde in Ivan Havli je bil oproščen.

POSLEDICA MALEGA SPORA. V gostilni Ivana Fona pri Sv. Miklavžu je 26. novembra popivalo več fantov. Ko so odhajali domov, je med njimi nastal prepir in Franc Vezjak je sunil Frana Zalokarja z nožem v desno oko, da je oslepel. Ker je dejanje Vezjak storil v pijanosti, je bil obsojen le na 6 tednov zapora.

UBOJ. Franc Družavec, posestnik v Spodnji Senarski, je živel s svojo ženo dolgo let v srečnem zakonu. Ko pa je žena začela popivati, je med njima prišlo večkrat do prepira. Nekoč sta se močno sprla in Franc Družavec je ženo s tako silo suval med noge, da je Družavčeva vsled izkrvavljenja umrla. Družavec je bil oproščen hudodelstva uboja in obsojen le zaradi prestopka zoper varnost življenja na 10 mesecev strogega zapora.

PRETEP MED BRATOMA. Posestnica Barbara Premzl iz Sv. Marjete na Dravskem polju je zapustila svojim otrokom kot skupno last dva gozda. Toda brata sta se sprla in Josip je brata Franca težko poškodoval nad levim očesom. Ker pri razpravi ni bilo dovolj prič, je obravnava bila preložena.

ITALIJANSKI SLEPAR. Porota je nato razpravljala slučaj Italijana Guerino Pellicettija. Ta je obiskal koncem leta 1921. več firm v Ljubljani, Mariboru, Zagrebu in Vukovaru ter se povsod izdajal za bogatega trgovca z Reke. Ker je govoril zelo prepričevalno, mu je mnogo trgovcev nasledilo, da so z njim stopili v trgovsko zvezo. Na ta način je premeteni Italijan oškodoval mnogo trgovcev za več milijonov kron. Ker je treba zaslišati še eno pričo iz Italije, je bila tudi ta razprava preložena.

Zanimivosti

LAHKOVERNI POBOŽNJAKI V ITALIJI.

V italijanskem mestu Napolju se je nedavno dogodil zanimiv slučaj, ki gotovo slika prisiljeno italijansko pobožnjaštvo.

Na nepojasnen način se je na eni glavnih napoljskih ulic našlo troje mrtvaških lobanj. Našle pa so jih v zgodnjem jutru mlekarice, ki so se silno prestrašile in se hitro podale javit na policijo. Na mah se je okrog lobanj začela zbirati množica radovednežev. Približal se je tudi neki duhovnik, ogledal si lobanje in nato kratkoma zadržal, da so to mrtvaške glave svetnikov Andreja, Bonifacija in Vincencija.

Vest se je bliskovito raznesla po mestu. Meščani so v trumah prihajali in s cvetjem obsipali lobanje, medtem ko so nekatere tercijalke padale na kolena, ruvale si lase in blazno proklinjale zločince, ki so si drznili svetniške glave zmetati na ulico.

Napoljske oblasti pa so odposlale komisije v okoliške samostane, da poizvejo, kje so bile lobanje ukradene. Toda, glej čudo! Grobovi omenjenih treh svetnikov so bili nedotaknjeni. Ampak omenjeni duhovnik, ki je znan cerkveni zgodovinar, vseeno vztraja pri svoji trditvi, da pozna najdene lobanje kot preostanke navedenih treh svetnikov. No, mogoče pa imajo v čudoviti deželi Italiji svetniki tudi po več glav.

VEČNA POMLAD.

Doslej se je mislilo, da se naša zemlja vedno bolj ohljuje, čim starejša postaja, ta-

ko da bo v toliko in toliko milijonih let konec vsakega življenja na zemlji.

Tega naziranja so bili doslej vsi učenjaki, a v zadnjem času je nastopil neki ameriški zemljepislovec, ki trdi nasprotno. Ta učenjak pravi, da se bo ta bodoči ledeni in snežni pokrov, s katerim pokrivajo današnji učenjaki bodočnost naše zemlje, razstopil prej, nego se bo sploh naredil. Našo zemljo čaka po njegovem mišljenju vsa druga bodočnost, ne mogoče kakšen padec drugega planeta nanjo, ali kakšna potresna katastrofa, temveč mnogo lepša bodočnost ali vsaj toplejša.

Ledena doba, pravi modrijan, se sedaj zaključuje in skoro se bodo velike ledene množine okoli polov začele topiti, dokler jih ne zmanjka. Takrat bo na vsej zemlji nastopilo milo podnebje in se ne bo treba hoditi jetičnikom in drugim bolnikom zdraviti v toplejše kraje. Na vseh delih zemlje bo vedna pomlad.

Svoje trditve opira učenjak na opazovanja, da so vsako leto zime blažje in da mraz vedno manj časa traja.

Sicer pa nam učenjak lahko natveze, kar mu je milo in drago, ker mi ne bomo doživeli preizkušnje njegovih trditvev, ki naj se uresniči šele tekom milijonov let.

Razno

× **Kralj kot natak.** Ameriški listi pri našajo, da je te dni v uradu za brezposelne v Čikagi princ Bataja, bivši kronani vladar države Culu v Južni Ameriki, prosil za kako nameščenje. Uradniki so mislili, da jih hoče zamorski mož potegniti, toda črni mož je z dokumenti angleških oblasti dokazal, da je svoje dni resnično bil vladar Culukaterski. Pa je prišla domača revolucija in princ Bataja je moral pobrati šila in kopita, oziroma krono in žezlo, ki ju je pa prodal na Angleškem. V Londonu je prebival dalje časa in se naučil par jezikov. Čikaški urad za brezposelne mu je nakazal mesto natakarja v nekem hotelu. In princ Bataja je popolnoma zadovoljen, istotako pa tudi hotelir, ker si vedno več gostov iz radovednosti pusti streči od bivše kronane glave . . .

× **Veseli pogreb.** V Kentu je nedavno umrl neki Anglež, ki je bil znan kot dobrodušen in vesel mož. V svojem življenju ni mogel trpeti žalosti, dolgočasia in črne obleke. Zato je pa tudi pred smrtjo naročil, da za njegovim pogrebom ne sme nihče jokati in tudi ne nositi črne obleke. In zgodilo se je po njegovi zadnji volji. Položili so ga v belo krsto, okovano s srebrom. Konji, ki so vlekli mrtvaški voz, so bili pokriti z rdečimi odejami. Vdova je nosila sivo obleko, sin in hčerka pa svetlomodro. Pogrebci so prepevali kakor bi šli na svatbo. Še sam duhovnik se je trudil, da bi vigilije zakrožil na bolj veselo stran. Ampak mu žal ni uspelo . . .

× **Bajne cene v Rusiji.** V Moskvi, v glavnem mestu boljševiške Rusije, so cene najpotrebnejšim življenjskim potrebščinam naravnost bajne. Tako stane n. pr. 40 dkg rženega kruha 1,360.000 rubljev, 40 dkg pšeničnega kruha 2,580.000 rubljev, 40 dkg govedine 11,700.000 rubljev, 40 dkg masla 19,000.000 rubljev, 1 jajce 1,160.000 rubljev, 40 dkg sladkorja stane 18,000.000 rubljev, 40 dkg tobaka 61,000.000 rubljev in en par čevljev velja 542 milijonov rubljev. Tako daleč so prišli v Rusiji pod boljševiškim režimom. Kljub tem visokim cenam pa naraščanje cen v Rusiji še ni prenehalo, da si se

je boljševiška vlada nekoliko spametovala in skuša napraviti red v državi po kolikortoliko nekomunističnem načinu.

× **Poroka na bolniški nosiljki.** Pred mesecem se je v Fideronu na Angleškem težko ponesrečil zrakoplovec Barnet. Pokvaril se mu je v zraku motor in Barnet je pri padcu dobil hude notranje poškodbe. Poroka, ki je bila napovedana za Binkošti, se je seveda morala odgoditi, dokler zdravniki niso izjavili, da se mora Barnet podvreči nevarni operaciji. Na to vest je nevesta izrazila željo, da bi se z Barnetom želela poročiti pred operacijo. Tudi on je privolil v to. Poroka se je izvršila v bolniški kapeli, toda žena so morali pred oltar prinesiti na bolniški nosiljki. Drugi dan po poroki se je izvršila operacija. Barnet jo je srečno prestal in bo po ozdravljenju še srečen zakonec, če bo prav.

Za smeh in kratek čas

Vabljuje češplje.

Blizu Šmarja pri Jelšah je romarska cerkev Sv. Roka, kamor se vrši veliko romanje ravno ob času, ko so zrele češplje, ki posebno dobro teknejo romarjem. Domačini pa se jezijo nad tatovi in jim kličejo: «Če ste raumarji svaitega Rauka, puste noše čvaičke parmiri!»

Ožbovt, salami in cigarete.

Nekoč je poslal major svojega slugo Ožbovta v trgovino po salami in sir ter mu je dal dve desetici, rekoč: »Za eno desetico kupi salami, za drugo pa cigarete!»

Ožbovt gre, pride do trgovine, naenkrat pa se obrne in pride brez salami in cigarete k majorju.

»No,« vpraša major, »kje pa imaš salami in cigarete?»

Ožbovt: »Ja, vejo, gospod major, sem pozabil, za katero desetico naj kupim salami in za katero cigarete, pa sem jih prišel vprašat ...»

LAHKO NAGNENJE K PREHLAJENJU?

Prevelika občutljivost? Bolečine olajšuje in naredi telo odporno masiranje in umivanje s prvim Fellerjevim Elzafluidom. Veliko močnejši, izdatnejši in boljši je kakor francosko žganje. Kot kosmetikum že 25 let priljubljen za negovanje zob, zobnega mesa, ust in kože na glavi. Za zavojnico in poštnico: 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 208 dinarjev in 5% doplačila. Razpošilja ga lekarnar: EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.

Kumno, janež, rdečo deteljo, semensko ajdo, lipove cvetje, suhe gobe itd. plačuje najbolje

SEVER & KOMP., Ljubljana
Wolfova ulica št. 12. 36

Kupimo
vsako množino 36

starega svinca
Puškarna v Kranju.

Resna ženitna ponudba. 33

Kmetiški fant, 30 let star, prikupljive zunanosti, mirne narave, s 100.000 kronami denarja, se želi poročiti z gospodično ali z vdovo brez otrok ali s samo enim otrokom. Ozira se le na take, ki imajo posestvo. Tajnost zajamčena. Ponudbe s sliko, ki se vrne, se naj pošiljajo pod „Smer življenja št. 3040“ upravi „Domovine“.

Kupite in berite
„Poper in poprika“
hudomušne kratkočasnice.
Cena 3 Din, po pošti 3 Din 50 p.
Dobiva se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

Oh! te bolečine!

Malo Fellerjevega pravega Elzafluida in bolečine minejo.

Drgnjenje s Fellerjevim Elzafluidom je prava dobrodejnost! Umivanje s Fellerjevim Elzafluidom utrjuje mišičevje in žilve! Deluje antisepično in osvežujoče! Prežene nabod in naredi neobčutljivega proti mrzlemu zraku! Za oči in ušesa! Zobe in glavo! Za vrat in usta! Za hrbet in udol! Za celo telo izvrstno hišno sredstvo in kosmetikum. Fellerjev Elzafluid je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko žganje.

En polžkus zadostuje, da tudi Vi rečete:

To je najboljšo, kar sem kdaj okušal!

V vseh dotičnih poslovnicaah zahtevajte samo pravi Elzafluid od lekarnarja Fellerja. Pri naravnih naročilih stane z zavojnico in poštnino, če se pošlje denar naprej ali po povzetju: 3 dvojnat ali 1 specialna steklenica 24 Din, 12 dvojnatin ali 4 specialne steklenice 84 Din, 24 dvojnatin ali 8 specialnih steklenic 146 Din, 36 dvojnatin ali 12 specialnih steklenic 208 Din.

KOT PRIMOT: Elza-obliž proti kurjavi očesom 2 in 3 Din; Elza-mentolni črniki 4 Din; Elza-posipalni prašek 3 Din; Elza-ribje olje 20 Din; Elza-voda za usta 12 Din; Elza-kolonjska voda 15 Din; Elza-šminki miris za sobo 15 Din; Glicerin 4 in 15 Din; Liso, Lisoform 12 Din; Kineski čaj od 1 Din dalje, originalno Radikun francosko žganje velika steklenica 13 Din; Elza-mrčesni prašek 7 Din; strup za podgane in miši 7 Din. Za prmot se zavojnica in poštnina posebej računata.

Na te cene se računa še 5% doplačila. Adresirati natančno: **EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.**

Parnik

„LEVIATHAN“

Najmodernejši, največji in najluksurijoznejši oceanski parnik. Najvišje zmožnosti iznajdljivosti, znanosti in moči kapitala so vtelesene v izdelavi tega divnega parnika. Neprimerljiva udobnost v vseh razredih.

Prva vožnja v New York dne 17. julija 1923, potem 7. avgusta, 28. avgusta, 18. septembra, 8. oktobra itd., vsako tri tedne v torek od Southampton-Cherbourg. — Podrobna pojasnila potom spodaj navedenih naslovov. 988

BREMEN — NEW YORK

Direktna zveza s krasnimi ameriškimi vladnimi parniki. Neprekosljivi po udobnosti, čistosti in izborni oskrbi. Hitre in varne ladje.

„Georg Washington“ „President Fillmore“ „President Harding“
„President Roosevelt“ „America“ „President Arthur“

Zahtevajte podrobna pojasnila in brodarški list št. 216.

Ugodna prilika za prevažanje blaga.

UNITED STATES LINES

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo: Beograd, Palata Beogradske Zadruga, i podružnica v Ljubljani: Zadruga Zveza, Ljubljana.